

Jef De Schepper.

Verslag werkbezoek

vzw Vrienden van Salem/India aan het Bouwproject-Salem,

20 augustus 2015 / 11 september 2015.

No	Naam van het werk	Begroting Roepies	In Euro
	Aankoop grond	3100000	44300
1	Volledige omheining	434000	6200
2	Motor Watercompressor	40000	575
3	Elektriciteitsaansluiting + motor	70000	1000
4	Bouwtoelating	50862	725
5	Poclain-Zandvulling 182 vrachtwagens	139000	2000
6	Zandvulling tussen de rechter- wal en het land	116000	1650
7	linker	105000	1500
8	Kosten landmeter	6000	85
9	Fabriekshal	730000	10430
10	Huis met stapelplaats	1013000	14500
11	Septic tank	156000	2230
12	watertank	134000	1920
13	Wegenwerken voorste gedeelte	174000	2500
14	Wegenwerken achterste gedeelte	162000	2350
15	Poort met pilaren	91000	1300
16	Watertank voor bladeren met motorhuis	107000	1530
	Totaal, reeds vereffend	3527862	94700

Heel grote dank aan zoveel gulle sponsors, grote en kleine. Dit geeft mij een grote verantwoordelijkheid maar die draag ik graag.

49.000 euro heb ik kunnen omzetten in 3.573.000 roepies of 35.73 Lhaks. Een order voor 12 persmachines is gegeven. We gaan alvast starten met de mechanische hand- toestellen.

Onze werksters bedienen deze toestellen liever en vlotter. Is ook voordeliger aan elektriciteit en aankoop.

Na de volledige afwerking van het eerste gedeelte zal de aannemer starten met de bouw van 6 huizen. Een huis afgewerkt kost 9000 euro. Daar is nog geld maar dan enkel voor 3 huizen de architect wil wel het blok van 6 afwerken en zo kan tegen het einde van het jaar ook het fabriekje opgestart worden. Het is de bedoeling een blok van 12 huizen en een blok van 8 huizen te bouwen. Het vergt tijd, we blijven ons verder inzetten. Mettertijd zullen 21 gezinnen van de vuilnisbelt een goed en leefbaar onderkomen hebben.

Drie jaren terug ontmoette ik de heer Shanmugan, fabrikant van ziekenhuis-zuurstof gevestigd over heel India. Hij was zeer geïnteresseerd in België. Nu belde hij mij op om een afspraak en het eens te hebben over die reis naar België. Het een is het ander waard, we hebben een

akkoord. Hij zal 30 zonnepanelen sponsoren, goed voor 8 Lakhs roepies of 11.500 euro. De jongere heer, Dr.R.Saravanan, vriend van Shanmugan maakte ook graag kennis. Hij zal de aanplanting voor zich nemen en voor de verdere ontwikkeling wil hij ons opvolgen. Zijn laboratorium is 2 km van ons bedrijfje gevestigd. Wij zijn dus geburen, zegt ie. Apropos, zijn bedrijf is het totale tegenovergestelde dan het bedrijf Monsanto. Monsanto werkt met chemicaliën en onze vriend met organische stoffen.

Mijn eerste project: Idhaya Sudar

Op dit ogenblik zijn er 18 kinderen in het opvanghuis. Het huis en de school worden goed onderhouden. De waterontharding werkt nu perfect.

180 leerlingen zijn ingeschreven in de school. De omgeving van het opvanghuis en de school is in uitbreiding. Vele nieuwe gezinnen komen zich in de buurt vestigen. Ook de school willen we uitbreiden. In januari 2016 zal er aan de bouw van de middelbare school gestart worden. Dit kunnen we niet alleen daarom kan men participeren (Indiërs) tot maximum 50% . De kosten worden geraamd op 140 Lhaks of 200.000 euro. Op dit ogenblik hebben we 105 Lhaks of 150.000 euro. Deze bedragen zijn afkomstig van de plaatselijke bevolking, meestal onderwijzend personeel.

Avondklasjes en Breigoed

Onze moeders uit de flatjes en het rusthuis hebben weer heel goed hun best gedaan; 28 kg breigoed heb ik kunnen uitdelen.

Aan alle moeders keihard bedankt.

En dat de kinderen er blij mee zijn hoeft ik niet te vertellen, we hebben gezongen “Broeder Jacob” en zelfs in kanon. Onze TB-patiënten kunnen de warme dekens goed gebruiken.

Een tafereeltje uit de zilverwijk, we zijn op zoek naar een locatie in deze wijk en we hopen zo een fijne leerkracht te vinden om elke avond, van 6 tot 8, een aantal kinderen op te vangen en hen zo bij te staan in hun studie.

Graag geef ik jullie het evaluatieverslag van het bezoek aan mijn projecten in Salem door drie leden van de Rotaryclub Hoogstraten: Hans Cuykx, Wim Brosens en Klaus Raeymaekers. Verslag is opgemaakt door Wim Brosens.

Na een tiental dagen toerisme avant la lettre , met goede gidsen ,maar vooral onder leiding van een expert in tempels, rariteiten, sublieme details, sterke verhalen en meermaals shit trappen begonnen we aan het echte doel van onze reis.

In de vroege uurtjes met een binnenlandse vlucht van Delhi naar Chennai ,zesde grootste stad van India en hoofdstad van de deelstaat Tamil Nadu.

Na het lenteweertje van de voorbije dagen, konden we onze pulls opbergen en begon het puffen bij 35 graden.

Na onze start in Brussel kregen we Jef ,al een beetje verindischt terug te zien en was de kennismaking met Anthony, Jefs intendant , vooral onze engelbewaarder en gids in de komende dagen ,hartelijk.

En dan nog een zestal uren treinen, onze 2 engelbewaarders kwamen nu goed van pas ,het zou een probleem gegeven hebben bij het opstappen ,maar vooral bij het uitstappen ,want aanwijzingen nada. 1° klas gevleid in chesterfield zetels van de veertigerjaren met aangepaste geuren en kleuren ,zo puften we in een gezapig tempo doorheen een druk bevolkt gebied via een resem van stationnekens in Vilvoordse stijl naar Salem.

Salem: vierde grootste stad van de staat ,met een miljoen inwoners ,is omgeven door heuvels, en centrum van textiel- en staalindustrie .

Salem is tevens de uitvalsbasis van Jefs projecten.

Het project waarin wij te slapen gelegd werden was zeer luxueus ,alleen bier moest ge met een vergrootglas zoeken.

Vanaf nu ,op enkele uitzonderingen na, waren we te gast op het avondmaal bij de familie Anthony.

De verwelkoming door de ganse familie ,grootouders ,broers ,zus, kinderen allemaal wonend onder één dak was hartelijk. Op het dak bij een zwoel briesje werd aan tafel , speciaal gemonteerd voor de stijve westerlingen, de allochtonen eten op de grond, een copieus spicy maaltijd geserveerd, niet geschikt voor uw dienaar zijn smaakpapillen, gelukkig kon ik wat in het bord van mijn geur kieveren. Jef als inslapend gast van het huis ,werkte samen met Anthony volle borden met zijn 5 rechtse geboden naar binnen, de 5 andere dienen voor rara.... Gelukkig de 3 soorten bananen waren heerlijk, en mijn basisvoedsel voor de komende avonden.

Kichipalam ons 1° project is een bouwproject van 17 huisjes op de vuilnisbelt van Salem.

We werden hier verwelkomt door de plaatselijke cobra die iets te snel voor Hans zijn kodakske het dorpje binnen schuifelde.

De mensen overleven hier door bruikbare restjes te recycleren uit het enorme stadsstort, met risico's van doen, slangen, giftig afval enz. Ze behoren tot de onderste trap van het kastensysteem. De huisjes die we bezochten hadden een minimum aan comfort ,maar wel een goede beschutting tegen de moesson regens. Schrijnend was het kotje , van 2 platen tegen elkaar waar 2 oudjes met hun schamel bezit in hokten.

Dat Jef een BI is ,bekende Indiër, konden we voelen in de wijk van de metaalbewerker waar de plaatselijk vechthanen kampioen een privé gevecht liet opvoeren door weliswaar al sterk gehavende 2° rangs kiekens.

Adi Malai Pudur of 'de factorij' is een nieuw project Doel is moeders met kinderen van de vuilnisbelt afhalen en werk verschaffen met een waardig loon.

Hier worden in de toekomst picknick borden uit Areka bladeren geproduceerd. De knowhow wordt geleverd door een bevriende familie, wiens fabriekje na vele omzwervingen door een wirwar van steegjes en in het pikdonker zonder gps werd gevonden.

Een ander van de kleinschalige projecten volledig gedragen door Anthony 'de TBC dokter' is het opvolgen van TBC patiënten dat

ze hun medicatie correct volgen.

Een mooi voorbeeld is het huisje van Gowhri.

Gowhri is een flinke studente, ze woonde samen met moeder, grootmoeder en een nonkel, deze laatste TB patiënt, neemt het niet zo nauw met zijn medicatie, deze situatie was levensbedreigend voor hem en zijn mede inwonenden. Het huisje werd gerenoveerd en kreeg een metalen shelter waar nonkeltje nu veilig voor de rest kon intrekken.

In de vroege morgen een van Jefs eerste projecten de lagere school van Ayodhiyapatinam. Allen netjes in uniform en in de rij, wat een discipline. Vele oogjes keken gefascineerd naar die nieuwe leraar met grijze baard, maar zijn Tamil was maar zus en zo. Op het terrein moet in de komende jaren een middelbare school komen.

Achteraan in de tuin ligt Idhaya Sudar, het eerste project, een opvangtehuis voor verwaarloosde kinderen, super geleid door een sympathiek koppel.

Gastvrij mochten we hier mee-eten, weer aan een tafel en met mes en vork. Ik vond de bananen weeral overheerlijk, gelukkig voor Anthony hij deed er weer een kiloke bij. De kinderen met lachende gezichtjes dansten en zongen voor ons, een bewijs dat ze hier goed opgevangen worden.

Nu we toch zover van de heimat waren profiteerden we ervan om samen met onze 2 engelsbewaarders en onze vaste driver een tweedaagse exploratie tocht te doen naar Indiaas mooiste Hindoetempels, Hans kon al beginnen likkebaarden.

THANJAVUR BRIHADEESWARAR.

Een indrukwekkend tempelcomplex feëriek bij nacht, met een kleurrijke stoet van bedevaarders.

Overdag al even imposant, honderden beelden van goden en godinnen in alle mogelijke tinten en poses. Perplex gaapten we naar de Shiva Lingam, en echt zo ne grote hadden we nog niet gezien, en dan de meer dan 1000 Lingammekens zoveel hadden we zeker nog nooit gezien.

Terug naar onze christelijke waarden met een devoot bezoek aan het Karmelklooster.

Een primeur op audiëntie bij zuster Rosy onder een geur van jasmijn konden we haar stigma's bewonderen, deze non transcendeerde letterlijk door de gangen.

Jef had een emotioneel weerzien met zijn oogappel, een vrolijk frisse non teruggetrokken en mediterend achter tralies.

MADURAI:

Het Minakshi tempelcomplex van 6 hectare, gebouwd in de 16^e eeuw is een hoogtepunt van Hindoebouwkunst. De 4 hoektorens van 50m hoogte, versierd met duizenden beelden in alle kleuren van de regenboog zijn uniek. Omdat het een groots bedevaartsoord is moesten niet alleen de schoenen, maar ook de sokken uit, het stappen met weke westerse voetjes over de hete stenen was een kleine marteling. Tot treurnis van Hans, zijn kodakske moest in bewaring, zodat hij alleen aangewezen was om fotokes te schieten met onze GSM.

Relaxed begonnen we aan onze laatste etappe in Salem.

Een dertigtal kilometer van onze uitvalsbasis ligt de Leprozenkolonie. Dit was een oud project van de Damiaanactie. Momenteel zijn ze ,een 75,gehuisvest in een oude kazerne ,afgesloten van de gemeenschap, en onder toezicht van de Indische staat ,bezoek van buiten uit zo goed als nihil. Via een controlepost met bareel en hekken ,mogen we inchecken...wat nu volgt is een tafereel à la Jeroen Bosch. Vanuit de onverzorgde gebouwen komen tientallen lepralijders aan geschuifeld...hier worden we koud van. We delen dekens en snoep uit, dit minieme geschenk wordt geweldig geapprecieerd. Na een wandeling voorbij de hokjes ,worden we geconfronteerd met een vrouw , die na een consultatie van Dr. Hans ,zo goed als onverzorgd met een zware beenbreuk lag te wachten op.....

Op de terugweg was het echt stil in de wagen.

En zo zat er onze week bijna op. De laatste avond bezochten we één van de vier avondklasjes ,waar kinderen ,die normaliter geen kans hebben om voltijds naar school te gaan in een woonkamer bijgeschoold worden. De wollen truitjes ,geproduceerd door de breimoeders van het rusthuis in Beerse ,waren welkom en dit was een aanvulling met een Kempische toets voor hun dunne Indische outfit. Als kers op de taart nog een laptop voor dit klasje.

Jef het was echt de moeite om al die bagage aan extra kilo's aan ons op te solferen, ten koste van wat onderbroeken ,hemden en schoenen.

De dag daarop verlieten we Salem uitgewuifd door onze engelbewaarders Jef en Anthony ,deze laatste met enkele kilo's meer.

In de nachttrein kroop elk in zijn hokje, Klaus ronkte al snel langs alle kanten .Hans kon socialiseren met een oud Tamil koppel ,die met ons het compartiment deelden. Uw dienaar mediteert op zijn brits over de gepasseerde 14 dagen.

Nog een opfrisbeurt ,en dan in sneltreinvaart een tourrit door de stad met als afsluiter onze laatste tempel ,zonde voor mijn verse sokken, de naam van deze wereldberoemde tempel ben ik kwijt, Parha...en nog veel lettergrepen erachter .

Een korte probleemloze vlucht naar Mumbai.

De luchthaven van Bombay is overweldigend mooi en luxueus.

Dan een nachtvlucht beladen met Sikhs, Tamils, en wat bleekgezichten vermoeid en wat kilokes kwijt naar de heimat en de onzen.

Bedankt Jef : uw projecten = meervoud, uw engagement, uw energie en tijd er zijn geen woorden voor ... hoed af, chapeau.

Aperitiefconcert

Mies en ik nodigen jullie nu al uit voor het aperitiefconcert met diner op 13 december 2015 om 11.30 uur in Lambeer en voor het Praatcafe met diavoorstelling op 12 december 2015 in de feestzaal Lambeer van 14.00 uur tot 22.00 uur.

Inschrijven concert noodzakelijk voor 1 december 2015 - Aperitief en diner inbegrepen

Inkom volwassenen: 50 euro - kinderen vanaf 12 jaar en studenten: 10 euro

rekening: BE98 0013 7152 1493 - Bouwproject Salem India, Beerse

Lieve mensen, uw financiële steun is erg nodig. Geef deze mensen een kans op een menswaardiger bestaan. Wij die het kunnen doen, laten we het met een oprecht en gul hart doen. Bedankt om de volgehouden steun en het vertrouwen. Ook namens de kinderen en de ouders ginder, bedankt.

Mensen gelukkig maken is een droom van gelukkige mensen.

Vzw Vrienden van Salem/India.

Bouwproject Salem, p/a Jef De Schepper, R. Sniedersstraat 3, 2340 Beerse.

Rekeningnummer: 001-3715214-93

Tf: 014611988 of 0499748739; email: jozef.deschepper@telenet.be Website: www.indiatrust.be